

Els llibres

EL SILENCI REBEL, de Joan Baptista Xuriguera. Col·lecció Plectre, núm. 1. Barcelona, 1976.

El silenci rebel de Joan Baptista Xuriguera, un bonic llibre de poemes, ens ha resultat un silenci molt sedant, reconfortant i amable. Com aquelles mars clares i aquietades, de les quals hom no pot negar la força, l'empenta i l'íntima lluita, però que sols ofrenen clarors benignes per espectacle. Joan B. Xuriguera, altra volta, ens dóna un panorama de depurada bellesa, de treball conscient, i les dificultats, les moltes dificultats, se les queda per ell sol, car el lector pot llegir-lo amb una planera delectança, com els conreus exhibidors dels fruits ben madurats, amb la terra neta del destructor agram, i dels insectes manefles i pertorbadors.

Les cinquanta planes del llibre són d'allò més delectadores i alligonaadores. L'obra és dividida en quatre parts, cada una dedicada a un tema específic. Però ha estat en els «Sonets ciutadans» que hom s'ha aturat amb devocional atenció, atreta per les moltes troballes i encerts. Diu de Venècia:

«Perla d'argent eixida com Venus de la
[mar.]»

i de Florència:

«Avui vius prop de l'Arno, com dama dis-
[tingida,
a l'ombra de les joies que tanquen el
[passat
i l'aire les bressola, però sempre les cri-
[da.]»

i de Gènova:

«I mostres el teu nervi d'un viure ne-
[guitós
alçant amb els teus braços de murs i de
[teulades
una ciutat que sembla la filla d'un colós.]»

Així va desgranant un felíç i observat itinerari i ens el fa seguir amb ell.

Les tasques de prosista i poeta, d'historiador i didàctic, passant per l'assaig i pel teatre, no tan sols són un exponent d'un literat completíssim, sinó d'un treballador infatigable, el qual, dintre les lletres, troba el seu neguit i el seu descans, l'atrauen amb un gran crit, i ell, de sempre, els ha estat fidel. La seva obra fa un veritable respecte i desvetlla l'admiració.

Joan B. Xuriguera és un poeta per a escoltar baix baixet, a cau d'orella. Tanmateix, defugint falses sirenes, ha evitat tota possible ruptura amb el públic i diu les coses d'una faisó d'assequible exemplaritat a fi de no excloure ningú, bo i donant bons conceptes a banda i banda, amb el seu vers —o prosa, si s'escau— ben cisellat, rodó, perfectíssim. És a dir, la llengua depurada i assequible alhora, que deia Pompeu Fabra, i en Xuriguera no ens la regateja.

El silenci rebel és un exponent més, una obra assolida, i cal donar-li'n les gràcies més sinceres per aquesta novella ofrena al lector català.

M. Assumpció Torras.